

DE FLUIT VAN SPANJAARD

De fluit van Spanjaard gölt nich meer
het dorp deur als weleer.
Röp lang nich meer 't fabrieksvolk op
allo 't is tied, an 't wèerk maar weer.

De fluit van Spanjaard röp nich meer
zien oproop deur de stroaten.
En regelt nich meer in het dorp
het hele doon en loaten.

De fluit van Spanjaard hoolt nich meer
't fabrieksvolk in de pas.
Nich meer met 't leutje in 'n tuk
theeflesken in de tas.

De fluit van Spanjaard gef nich meer
zien eigen schor geluud.
Signaal van de bedrievigheid
van Spanjaards oale tied.

De fluit van Spanjaard fluit nich meer
De spinnerie is vôt.
Nig meer 't geboks van 't weefgetouw
want Spanjaard gung kapot.

De fluit van Spanjaard gölt nich meer
dat is verleden tied.
Al zölt d'r wat nich rouwig wèen
d'r hebt der ook völ spiet.

Want hoovöl oal'n hebt nich doar
'n meensken leeftied slett'n.
Met alle sores, alle zorg
dat könt ze nich vergett'n.

Doar könt ze uren oawer proaten
want Spanjaard heur'n d'r bie.
Dat raakt ze nooit meer recht good kwiet.
De töwn..... de spinnerie.

De fluit van Spanjaard heb ik laatst
nog èèn keer heur'n goan.
Symbool van vroager, nostalgie.
En.... dat hef mie wat'e doan.

Doar kwam bie mie as Boornsen jong
het weemeudige begin:
"De fluit van Spanjaard gölt nich meer"
van dit leedke.... in de zin.

Jan Kleinman.

